

อาร์ติมานดริต โอเล็ก (เฟรปานิ)

สารอภิปาลถึงชุมชนผู้เชื่อชาวออร์ทอดอกซ์ผู้พูดภาษารัสเซียในราชอาณาจักรไทย

ถึงบรรดาคุณพ่อ พี่น้องชายหญิง ลูก ๆ วิญญาณที่รักยิ่ง ขอสันติสุขจงมีแด่พวกลูกเทอญ

ไม่นานมานี้ พ่อได้รับเรื่องร้องเรียนจำนวนไม่น้อยจากเพื่อนร่วมชาติผู้กำลังวิตกกังวลและกำลังสับสนในเรื่องที่เกิดขึ้นอยู่ หลายคนต่างเดือนร้อนใจกับการลงตรวจสอบครั้งใหญ่ของกระทรวงมหาดไทยและหน่วยงานต่าง ๆ ของราชอาณาจักร รวมถึงจากแถลงการณ์จากผู้นำระดับสูงของประเทศเกี่ยวกับนโยบายคนเข้าเมืองและการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ ในฐานะผู้อภิบาลผู้อาศัยอยู่ในแผ่นดินอันได้รับพระพรนี้มากกว่ายี่สิบห้าปี พ่อจึงเห็นว่าเป็นหน้าที่ของพ่อที่จะต้องบอกพวกลูกทั้งด้วยคำชี้แนะทางจิตวิญญาณ การทำความเข้าใจให้กระจ่าง และการปลอบขวัญกำลังใจ

ในช่วงเวลาที่สับสนวุ่นวายของชุมชนเรานี้ พระศาสนจักรยังคงอยู่เคียงข้างพวกลูกผู้เป็นฝูงแกะของพระศาสนจักรและพร้อมที่จะร่วมแบกรับการทดสอบที่ตกมาสู่พวกเรา ขอให้ลูกเชื่อมั่นในพระกรุณาของพระเจ้าและในไมตรีจิตที่มีต่อแขกผู้มาเยือนของเจ้าหน่ที่บ้านเมืองของราชอาณาจักรไทย

ประการแรกและสำคัญที่สุดนี้ พ่อขออ้าเตือนลูก ๆ ว่าอย่าตื่นตระหนก พระเป็นเจ้าจะไม่ทรงทอดทิ้งผู้เชื่อของพระองค์ และความกลัวนั้นไม่ได้เป็นเครื่องปลอบโยนที่ดีเลย เราต้องมองดูสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นอย่างมีสติสัมปชัญญะ คำพูดของพ่ออาจไม่ได้รับการตอบรับในทิศทางเดียวกันจากทุกคน แต่พ่อจะขอพูดอย่างเปิดเผยว่า พ่อเข้าใจจุดยืนของเจ้าหน่ที่บ้านเมืองไทยอย่างลึกซึ้ง ประเทศไทยไม่ได้เป็นต่างด้าวแดนไกลสำหรับพ่อ

และการปกป้องผลประโยชน์ของชาติไทยก็เป็นหน้าที่อภิปาลโดยตรงของพ่อไม่ต่างกับการปกป้องสิทธิ์อันชอบธรรมของเพื่อนร่วมชาติของพวกเราเลย

ประเทศไทยนั้นเป็นเอกราช มีความศรัทธาในศาสนาอย่างลึกซึ้ง และเป็นราชอาณาจักรอันคอยต้อนรับข้าบ้สู้เรา ให้ที่อยู่อาศัยรวมทั้งโอกาสในการใช้ชีวิต การทำงาน และการภาวนาอย่างสงบบราบรื่นมาหลายทศวรรษ แต่ถึงอย่างไรก็ดี อัยาศัยไมตรีที่ประเทศนี้มีให้ ต้องไม่ถูกเข้าใจว่าเป็นการอนุญาตให้เราทำตามอำเภอใจอย่างไร้ขอบเขต ช่างน่าเสียดายที่หลายปีที่ผ่านมา พวกเราได้รับเห็นในเรื่องที่ชาวต่างชาติละเมิดต่อหลักการแห่งอัยาศัยไมตรีนี้ไม่ว่าจะทั้งด้วยการจัดตั้งและดำเนินการธุรกิจอย่างไม่โปร่งใส ใช้วิธีการที่ไม่เหมาะสมในการครอบครองที่ดิน ไม่เคารพวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น และบางครั้งก็แสดงพฤติกรรมอันบ่อนทำลายประเทศนี้ด้วย

มาตรการที่รัฐบาลไทยกำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้ไม่ใช่การกลั่นแกล้งหรือกดขี่ชาวต่างชาติ มาตรการเหล่านั้นเป็นมาตรการที่ขอบธรรมและเป็นมาตรการที่จำเป็นเพื่อปกป้องเศรษฐกิจของชาติ ความปลอดภัยของประชาชน และความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมาย จุดยืนอันแน่วแน่ของผู้นำประเทศในประเด็นนี้เกิดจากภาระหน้าที่และความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่ของผู้ได้รับความไว้วางใจให้ปกครองบ้านเมือง พวกเราเคยได้เปิดใจเรียนรู้ที่จะทำสิ่งใหม่ ๆ ให้ถูกต้องจริง ๆ บ้างหรือไม่? พวกเราไม่เคยรับรู้การมีอยู่ของการขอวีซ่าที่กีดกันกฎหมาย การจดทะเบียนบริษัทที่มีความเสี่ยง และการใช้ตัวแทนอำพราง (Nominee) จริงหรือไม่? ไม่ใช่ว่าหลาย ๆ คนเลือกที่จะหลบตาข้างหนึ่งต่อเรื่องพวกนี้หรือ? ทั้งหมดทั้งมวลที่พ่อว่ามานี้แหละที่จะทำให้แม้แต่คำร้องขอวีซ่าที่ถูกกฎหมายเพื่อบุคลากรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางที่จำเป็นต้องใช้ในการทำงานที่ดำเนินการโดยบริษัทที่เป็นไปตามมาตรฐาน ก็ยังต้องพลอยผ่านการตรวจสอบอย่างเข้มงวดและใช้เวลานาน พ่อจำเป็นที่จะต้องยกพระวาจาของพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเรามาย้ำเตือนเราว่า “เพราะมนุษย์จะได้ประโยชน์อันใดเล่าหากเขาได้ครอบครองโลกทั้งใบ แต่ต้องสูญเสียดวงจิตของเขาเอง?” (มัทธิว 16:26)

พวกเราต้องรับรู้ความจริงอันขมขื่นและปัญหาฝ่ายจิตที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนของพวกเราอย่างสัตย์ซื่อ การกระทำที่ละเมิดกฎระเบียบเกี่ยวกับการซื้อที่ดินและการดำเนินธุรกิจต่าง ๆ ตามที่ทางการพูดถึงนั้นเป็นเรื่องจริง แต่พ่อก็จะขอพูดลึกลงไปอีกว่า ช่างน่าเสียดายที่บางคนเข้ามายังประเทศไทยเพราะเห็นว่าประเทศไทยเป็นที่ที่พวกเขาจะได้หลบเลี่ยงความรับผิดชอบของตนและเพื่อมาใช้ชีวิตสุขสบายและเกียจคร้าน บางคนที่มาที่นี่ได้เลือก

หนทางแห่งความสูญเสียเปล่าทางจิต ปราศจากเป้าหมายที่สร้างสรรค์ และขาดแม้กระทั่งความปรารถนาที่จะประกอบอาชีพสุจริตอันเป็นเรื่องพื้นฐานที่สุดด้วยซ้ำ พวกเขา นำพาวัฒนธรรมของความเห็นแก่ตัว ความเกียจคร้าน และการทำตัวเป็นกาฝากเข้ามากับตัวของเขาด้วย

จงดูวัดแห่งต่าง ๆ ของพวกเราในช่วงเวลาที่สงบสุขและรุ่งเรืองสิ น่าเศร้าที่คนพวกนั้นที่ต้องการการปลูกเร้าทางจิตมากที่สุดกลับไม่ปรากฏตัวให้เห็นเลย หลาย ๆ คนระลึกถึงพระเจ้าแค่ตอนที่พวกเขาเผชิญหน้าความยากลำบากสาหัสเท่านั้น เข้าหาพระศาสนจักรเพียงด้วยใจของผู้หวังจะเอาแต่ได้ แม้จะได้รับการช่วยเหลือและการปลอบโยนแล้ว เขาก็ยังกลับไปสู่วิถีชีวิตอันเกียจคร้านของพวกเขาอีกครั้ง

พ่อชื่นชมต่อความเมตตาที่ชาวชุมชนวัดของพวกเราแสดงออกมา แต่พวกเราต้องระลึกถึงสิ่งที่นักบุญเปาโล อัครสาวกย้ำเตือนไว้อย่างหนักแน่นด้วยว่า “หากผู้ใดไม่ทำงาน เขาก็ไม่ควรได้กินอะไรเลย” (2 เธสะโลนิกา 3:10) การยื่นมือเข้าช่วยเหลือคนที่มั่งมันทำงานแต่ตกที่นั่งลำบากชั่วคราว หรือการช่วยเหลือคนเจ็บป่วยและคนชรา นั้นเป็นเรื่องหนึ่ง แต่การแสดงความสงสารโดยไม่ไตร่ตรองแยกแยะนั้นเป็นอีกเรื่องที่แตกต่างกันอย่างมาก ความสงสารอย่างหลังนี้ไม่ได้ช่วยชีวิตใคร หากแต่เป็นการตอกย้ำความเกียจคร้านทางจิตด้วยซ้ำ ผู้คนที่ตกอยู่ในภาวะวิกฤตจากการขาดสถานะทางกฎหมาย ประกันสุขภาพ หรือหนทางเลี้ยงชีพที่ถูกต้องตามกฎหมาย ทั้งก่อให้เกิดความวุ่นวายรอบตัว และเป็นการผลักภาระปัญหาของตนไปให้แก่ชุมชนวัด พฤติกรรมที่ก่อปัญหาของคนกลุ่มนี้ที่ขาดความรับผิดชอบไม่เพียงแต่รบกวนวิถีชีวิตของผู้อื่นเท่านั้น แต่ยังสร้างความเสียหายต่อชื่อเสียงของเพื่อนร่วมชาติที่ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างถูกต้องทุกคนอีกด้วย แม้พระศาสนจักรจะไม่ปฏิเสธผู้ที่พลัดพลั้ง แต่พระศาสนจักรเองก็เรียกร้องให้พวกเขาตระหนักรู้และเริ่มต้นดำเนินชีวิตด้วยความรับผิดชอบอย่างเต็มที่ต่อพระเจ้าและสังคมด้วย

ในวันนี้ พ่อขอรับประกันต่อลูก ๆ แต่ละคนเลยว่า ชาวต่างชาติที่ซื่อสัตย์และยึดมั่นในกฎหมาย ผู้เคารพต่อประเทศไทย ต่อพระมหากษัตริย์ของแผ่นดินไทย ต่อรัฐบาลขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เคารพต่อความเชื่อความศรัทธาของชาติ และต่อกฎหมายบ้านเมืองว่า ลูก ๆ ไม่จำเป็นต้องกลัวอะไรทั้งนั้น

พ่อขอกล่าวกับสมาชิกแห่งฝูงแกะของพวกเราที่เป็นพลเมืองไทยด้วยว่า กลุ่มของพวกลูกค่อย ๆ มีจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งพวกลูกเป็นสิ่งที่ทำให้พระศาสนจักรของพวกเรายินดีและเป็นที่ยินใจ พวกลูกมีสิทธิ์พร้อมด้วยประการทั้งปวงในการที่จะปกป้องผลประโยชน์ของบ้านเกิดเมืองนอนของพวกลูกรวมถึงที่จะคาดหวังให้ผู้มาเยือนนั้นเคารพต่อวิถีชีวิตของพวกลูก แต่ขออย่าเอามาตรการอันเข้มงวดของรัฐมาเป็นเครื่องมือทำร้ายคนต่างชาติ จงยืนหยัดที่จะปกป้องค่านิยมของชาติ พร้อมทั้งแสดงความรักและไม่ตรีจิตต่อผู้มาเยือนเหล่านั้นปฏิบัติต่อทุกสิ่งทีพวกลูกรักด้วยความเคารพ แต่ก็ขอจงหลีกเลี่ยงความรู้สึกถือตัวหรือการแบ่งแยก พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์สอนพวกเราไว้ว่า “ไม่มีทั้งชาวฮิวหรือชาวกรีก ... เพราะพวกท่านทุกคนเป็นหนึ่งเดียวในพระคริสตเจ้า” (กาลาเทีย 3:28) แต่พ่ออยากจะเสริมเข้าไปอีกว่า “ไม่มีทั้งชาวไทย ชาวรัสเซีย หรือชาวอเมริกา แต่พระคริสตเจ้าเป็นทุกคนและทรงอยู่ในทุกคน”

พระศาสนจักรออร์ทอดอกซ์ในประเทศไทยก่อตั้งและพัฒนาชุมชนวัดแห่งต่าง ๆ ภายใต้กรอบของกฎหมายไทยมาโดยตลอดตั้งแต่ปี ค.ศ. 1999 วัดทุกแห่งและโครงการทุกโครงการโปร่งใสต่อพระเจ้าและต่อรัฐ และแน่นอนว่าด้วยเหตุนี้เองที่พวกเรายังคงได้รับความเคารพจากทั้งพระบรมวงศานุวงศ์และจากรัฐบาล

ลูก ๆ ที่รักของพ่อ พ่อขอเรียกร้องให้ลูก ๆ ทำตามเงื่อนไขการเข้าเมืองและเคารพกฎหมายของราชอาณาจักรอย่างเคร่งครัด หากใครก็ตามที่ยังไม่แน่ใจสถานะของตัวเองว่าถูกกฎหมายหรือไม่ ขอให้รีบปรับปรุงเอกสารต่าง ๆ ของลูกให้ถูกต้องตามกฎหมายโดยเร็วที่สุดภายใต้ความช่วยเหลือของผู้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายที่มีใบประกอบวิชาชีพถูกต้อง หากว่าพวกลูกทำอะไรผิดพลาดไปด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ขอให้ลูกปรึกษากับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หากพวกเขาเห็นว่าพวกลูกจริงใจที่จะแก้ไขอะไรต่าง ๆ ให้ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว พ่อเชื่อมั่นว่าพวกเขาจะช่วยเหลือลูกโดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมอย่างแน่นอน

สถานการณ์ในตอนนี้เป็นเรื่องที่ทางการไทยกังวลไม่น้อยไปกว่าที่พวกเรากังวลกัน อุปนิสัยของคนชาตินี้มุ่งแสวงหาความสุขและความปรองดองในทุกมิติของชีวิต ขอให้ระลึกไว้เสมอว่าเราเป็นแขกผู้มาเยือนของประเทศนี้ เราต้องทำตัวให้เป็นตัวอย่างของคริสตชนผู้ศรัทธาในทุกการกระทำ ทุกถ้อยคำ และทุกการทำทาง ทั้งความสุภาพถ่อมตน และความกตัญญู จงละทิ้งความพยายามใด ๆ ที่จะใช้ช่องโหว่เล่นแง่กับกฎหมาย และจงจำคำ

ของนักบุญเปาโล อัครสาวกว่า “ให้ทุกผู้ยอมจำนนต่อผู้มีอำนาจ เพราะไม่มีอำนาจใดที่ไม่ได้เป็นของพระเจ้า”
(โรม 13:1)

จงอยู่อย่างสงบ ภาวนา ทำงานอย่างซื่อสัตย์ และขอบคุณประเทศไทยสำหรับความอบอุ่นและความใจดีที่มอบให้เราต่อไป เช่นนี้แล้วก็จะไม่มีการตรวจสอบใดที่จะมารบกวนความสงบสุขและความปลอดภัยของบ้านของพวกลูกได้

ขอให้พระพรของพระเจ้าจงอยู่กับพวกลูกทุกคนเทอญ

อาร์คีมาดริด โอเล็ก